

χωριστά. Επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να είναι πιο επεικέες σχετικά με τα κριτήρια για τη θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης όσον αφορά τις ενώσεις που εκπροσωπούν μια κοινότητα ιδιοκτητών.

Τέταρτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο καθόσον απέρριψε την αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης ως απαράδεκτη, εισάγοντας ένα νέο κριτήριο για τη θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης του προσφεύγοντος στο πλαίσιο του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Το κριτήριο αυτό δεν βρίσκεται έρεισμα στο κείμενο της Συνθήκης ή στη νομολογία.

- (¹) Οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ 2018, L 76, σ. 3).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπεριληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ 2018, L 156, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ 2018, L 156, σ. 26).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 25 Ιουλίου 2019 – LP κατά Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Υπόθεση C-567/19)

(2019/C 372/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: LP

Καθής και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες (¹), και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 (²)) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 (³)), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναρρέσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναρρέσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/ΕΚ (⁴), ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στεριστική της ελευθερίας ποινή ενός τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να κριθεί αν συνιστά πραγματική και ενεστώσα απειλή και να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

(¹) ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

(²) Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Απόφαση 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)